

NAISTEOLOGIT R.Y. KVINLIGA TEOLOGER R.F. JÄSENINFO / MEDLEMSINFO 2/2018

Sisältö:

1. Pääkirjoitus
2. Naisten pappisvihkimyksen 30-vuotisjuhlamessu 4.3.2018
3. Perheen sunnuntain saarna
4. Pappia tapaamassa
5. Hallituksen yhteystiedot

Pääkirjoitus

Oli ilo ja kunnia saada olla mukana tekemässä Yhteisen pappisviran 30-vuotisjuhlaa maaliskuun alussa. Messu ja juhla saivat minut miettimään omaa paikkaani historian kulussa. Olen päässyt monella tavalla valmiiseen pöytään. Sain kasvaa seurakunnissa ja yhteisöissä, joissa oli monenlaisia pappeja. Nuorena en koskaan jaotellut heitä sukupuolen mukaan vaan enemmän mietin, olivatko he hyviä tyyppejä. Oma polkuni papiksi piti sisällään monia kyselyitä ja epäilyjä mutta koskaan ne eivät liittyneet sukupuoleeni. Vasta 30-vuotisjuhlan myötä heräsin tajuamaan sitä taistelua, mihin aiemmat naispolvet olivat joutuneet. Äänestä ja asiatonta vastustamista, vähättelyä, tappouhkauksia. Kaikkea sellaista, mitä oli vaikeaa ymmärtää todeksi omasta tilanteesta käsin.

Helsingin tuomiokirkossa pidetyssä juhlassa koin syvää kiitollisuutta aiempien naispolvien sinnikkyudesta ja kestävydestä. En varmasti ollut ainoa, joka sai liikuttua rovasti Pirkko Lehtiön lähtösiunauksesta. Rovasti Lehtiö kertoi omasta pappisvihkimyksestään ja heidän konkreettisista askelistaan kryptan kautta kohti alttaria. Tuossa hetkessä tunsin kuuluvani suureen sisarten joukkoon. Osa sisarista oli käynyt edelläni ja raivannut tietä. Osa sisarista kulkee rinnallani, pääsee työskentelemään pappina tilanteessa, jossa ainakin puolet virkakunnasta on naisia. Mutta tuossa hetkessä koin vahvasti vastuuta myös tulevasta. Miltä näyttäisi tilanne kirkossa kymmenen tai kahdenkymmenen vuoden päästä?

Olin ajatellut, että taistelun aika on ohi. Olin ajatellut, että saan käydä valmiiseen pöytään, joka on yhteinen pöytä. Mutta yhteisen pappisviran juhliminen herätti huomaamaan, että virkakysymys on edelleen tavalla tai toisella vaiheessa. Ehkä tämän hetken vaihe on kysymys johtajuudesta kirkossa. Vasta vähitellen johtajaksi uskalletaan valita paras mahdollinen ehdokas eikä se vaihtoehto, joka on totuttu valitsemaan sukupuolen perusteella. Vasta vähitellen nainen voi olla hyvä johtajakandidaatti ilman, että hänen täytyy olla moninkertaisesti pätevämpi kuin joku miespuolinen hakija. Kirkossa kaivataan kipeästi kannustavaa ja oikeudenmukaista johtamista. Sellaista, missä ei ole väliä, oletko mies vai nainen vaan osaatko johtaa.

Yhteisen pappisviran juhlassa kuulin sielussani kutsun taisteluun. Olen aina väistänyt konfliktitilanteita ja toivonut, ettei kenellekään koskaan tulisi mistään paha mieli. Vastakkainasettelu kärjistyy helposti ja dialogi muuttuu tappeluksi. Mutta nyt mietin vastuuta, osaani historian kulussa. Taistelu voisi olla mielentila, terävöitynyt tietoisuus tästä hetkestä. Taistelu voisi olla hyvän aggression voima, joka on vastalause ennen kaikkea hiljaisuudelle ja puhumattomuudelle. Taistelu yhdistää, kutsuu joukkoon, jossa erilaisuus on rikkautta eikä uhka. Sisarten suureen joukkoon.

Maaliskuun alun juhlassa laulettiin virttä 525. Sen viides säkeistö:

Liian suurten odotusten,
vaatimusten paineessa
vapauteen minun anna,
lepoon käydä, Jumala.

Rukouksen hiljaisuuteen,
valoon Kirjan avatun,
lähellesi, Vapahtaja,
kutsut kesken taistelun.

Sini Honkanen

Ledare

Det var med glädje och ära som jag fick vara med och förverkliga festen för det gemensamma ämbetet 30 år. Högmässan med efterföljande fest fick mig att reflektera över min egen plats i historiens lopp. Jag har fått komma till ett färdigt dukat bord. Jag har fått växa i församlingar och sammankomster med olika sorters präster. Då jag var ung funderade jag på om de bra typer, inte om de var kvinnor eller män. Min egen väg till prästämbetet har kantats av mina frågor och tvivel men de har aldrig handlat om kön. Vid 30årsjubileet öppnades mina ögon: jag såg den kamp som kvinnor före mig fått kämpa. Högljutt och osakligt motstånd, bagatellisering, mordhot. Allt sådant som var obegripligt att ta till sig i min egen situation.

Festen som hölls i Helsingfors domkyrka fick mig att känna djup tacksamhet över kvinnogenerationernas seghet och uthållighet. Prosten Pirkko Lehtiös välsignelse vid avslutningen fick många att torka tårar. Prosten Lehtiö berättade om sin egen prästvigning och de steg som konkret ledde från Domkyrkans krypta upp till altaret. Jag som åhörare kände stark samhörighet med den stora skaran av systrar i ämbetet. En del av systrarna har gått före mig och röjt vägen. En del av systrarna går vid min sida och får jobba i en yrkeskår där över hälften är kvinnor. Men jag kände också ansvar för framtiden: hur ska läget i kyrkan se ut om tio eller tjugo år?

Jag hade trott att kampens tid var förbi. Jag hade tänkt att jag får komma till ett färdigt dukat bord som är gemenskapens bord. Men så fel jag hade. Att fira det gemensamma ämbetet fick mig att upptäcka hur ämbetsfrågan fortfarande är i gungning. Just nu är det fråga om ledarskap i kyrkan – hur man vågar välja den bästa kandidaten. Att man inte väljer såsom man varit van vid att välja tidigare (= en man), att man tänker att också en kvinna är en bra kandidat som sådan (= hon behöver inte vara mångfalt behörig för att platsa på kalklinjen). Vi behöver en sådan kyrklig ledarskap som uppmuntrar och är rättvis. En sådan ledarskap kvittar om du är en kvinna eller man, men du ska kunna vara en ledare.

Under festligheterna hörde jag en inre kallelse till kamp. Jag har varit den som väjt i konfliktsituationer och önskat att ingen skulle bli ledsn. Det är lätt att det hettar till när det är olika åsikter som ställs mot varandra och dialogen blir ett slagfält. Jag tänker nu på mitt ansvar, min plats i historien. Att kämpa kan vara ett själstillstånd, ett klart och skarpt medvetande i stunden. Kampen kan vara den goda aggressivitetens kraft som en motkraft till tystnaden och stumheten. Kampen kan sammansvetsa, kalla till en gemenskap där olikheterna ses som en rikedom och inte som ett hot. I den stora skaran av systrar.

Vi sjöng den finska palmen 525 i mars, dess 5 vers: (se originalet).

Kuulumisia Yhteisen pappisviran 30 –vuotisjuhlasta

Maaliskuun 4.päivänä kokoonnuimme Helsingin Tuomiokirkkoon viettämään naisten pappeuden ja samalla yhteisen pappisviran valtakunnallista 30 –vuotisjuhlaa. Tuomiokirkkoon oli kokoontunut suuri joukko eri ikäisiä naisia ja pappeja tämän kolmen kymmenen vuoden matkan varrelta. Yhteen tuleminen ja sen näkeminen keitä meitä on tässä virassa oli monille koskettava ja puhutteleva kokemus. Juhlamesussa toimi liturgina Suvi-Päivi Koski ja saarnasi Helena Paalanne. Messussa avustivat Suomen kirkon Naisteologit ry:n hallituksen jäsenet. Messun jälkeen oli kryptassa kirkkokahvit ja juhla.

Äitienpäivä 2018 Maatuska

Muistakaa ottaa neljän sukupolven valokuva, muistutan kastejuhlissa. Ne ovat lapselle arvokasta oman suvun historiaa isompana. Monesti kastejuhlissa onkin siunaamassa suvun pienintä neljännen sukupolven lapsenlastaan, olipa kerran isoisomummo siunaamassa viidennen polven lapsenlastaan. Täällä kirkossakin on tänään varmasti äitejä, mummoja, isomummoja ja kaikki me olemme äitien lapsia. Jokaisella löytyy siis rooli juhlaa äitienpäivää, vaikkei itse äiti olisikaan. Ja yhtä arvokasta on antaa sylipaikkoja toisten lapsille.

Tämä isoin maatuska on Martta -isomummo. Hän on elänyt miltei koko Suomen historian ja nähnyt huiman kehityksen. Kun hän oli nuori äiti, pesi hän pyykkinsä keittäen. Ja vedenkin hän kantoi kaivosta sisälle.

Hänen tyttärensä on Miina-mummo. Miina syntyi sotien jälkeen pula-aikana. Hän tottui niukkuuteen. Miina ompeli omille lapsilleen kaikki vaatteet ja marjat kerättiin metsästä. Miinan adoptoitu tytär on Minna, joka sai suvun ensimmäisenä naisena käydä lukion ja valmistui ylioppilaaksi. Hän opiskeli pitkään ja sai ensimmäisen lapsensa yli 40 vuotiaana rankkojen lapsettomuushoitojen kautta.

Minnan tytär Helmi on hänen ainoa lapsensa. Helmi sai teini-äitinä tyttärensä Ilonan. Nämä eri sukupolvien naiset kantavat sukutarinaa eteenpäin seuraaville polville. Jokainen jotain hyvää, vaikka olosuhteet ovat välillä olleet toivottomatkin.

He ovat siirtäneet myös hengellistä perintöä. Martta isomummon Miina-tyttärelleen opettama iltarukous on Helminkin iltarukous.

Jokainen äiti on opastanut tyttärtään ja poikiaan viettämään äitienpäivää. Tekemään äitienpäiväkortit, että keräämään sinivuokkoja tai vaikka leskenlehtiä. Yhdessä he ovat käyneet viemässä kynttilöitä ja kukkia myös kuolleiden sukulaisten haudoille. Äidit ovat kertoneet taivaasta.

Jokainen äiti on myös lukenut Lasten kuvaraamattua lapsilleen. Ja sieltä Saaran ja Aabrahamin tarinan, joka on perheen sunnuntain Raamatunteksti.

Teksti kertoo jo varsin iäkkäästä pariskunnasta, joka ei ollut saanut lasta vuosien toiveiden jälkeen. He olivat jo luopuneet toivosta, kun Jumala yllättäen toteuttaa heidän toiveensa. Aina toiveisiimme ei vastata niin kuin tahtoisimme, mutta tämä Raamatun tarina antaa meille toivoa silloinkin, kun sitä ei tunnu olevan.

Luen sen nyt Lasten Raamatusta.

Maarit Hirvi

Suomen kirkon naisteologit ry:n jäsenmaksu

Naisteologit ry:n hallitus kiittää teitä, jotka olette jo maksaneet jäsenmaksunne.

Ne mahdollistavat toimintamme yhteiseksi hyväksi.

Reilut puolet 368 jäsenestä on hoitanut vuoden 2018 jäsenmaksunsa.

Muiden suorituksia odotamme.

Jäsenmaksut ovat:

työelämänjäsen 20 e

Muut 10 e (opiskelijajäsenet, äitiys-, hoito- ja opintovapaalla olevat, eläkeläiset ja työttömät)

Kannatusjäsenet voivat itse määritellä summan, jolla haluavat tukea yhdistystämme

Naisteologit ry:n tili FI35 2065 1800 0448 57

Hallituksen yhteystiedot

Satu-Elina Ansas, puheenjohtaja
seurakuntapastori, Pakilan seurakunta
@evl.fi, 045 889 5740, Helsingin hpk

Pirkko Poisuo, sihteeri
kappalainen, Malmin seurakunta
@evl.fi, Helsingin hpk

Maarit Hirvi, rahastonhoitaja
kappalainen, Sammonlahden seurakunta
@evl.fi, 040 3126 502, Mikkelin hpk

Auni Kaipia, taittaja
rovasti, kappalainen, Kangasalan seurakunta
@evl.fi, Tampereen hpk

Meri Tirroniemi
seurakuntapastori, Kittilän seurakunta
Oulun hpk

Sini Honkanen
seurakuntapastori, Tuusulan seurakunta
Espoon hpk

Tuija Wilman
församlingspastor/ seurakuntapastori
Kyrksläotts svenska församling
Borgå stiftelsen